

Legal update

Březen 2025

Weinhold Legal

Obsah

Aktuality v legislativě

[Návrh zákona z oblasti finančního trhu](#)

Judikatura

[Promlčení nároku na náhradu škody proti jednateli společnosti](#)

[Funkce náhrady nemajetkové újmy v penězích](#)

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně, konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí.

Bankovníctví, finance a pojišťovnictví:

Daniel Weinhold, Václav Štraser, Ondřej Tejnský

ESG – Firemní udržitelnost:

Tereza Hošková

Fúze a akvizice:

Daniel Weinhold, Václav Štraser

Insolvence a restrukturalizace:

Zbyšek Kordač, Jakub Nedoma

IT, media, telekomunikace:

Martin Lukáš, Jakub Nedoma, Michal Przewczek

Nemovitosti:

Pav Younis, Václav Štraser

Ochrana osobních údajů:

Martin Lukáš, Tereza Hošková

Pracovní právo:

 Eva Procházková, Ondřej Tejnský

Regulatorní záležitosti:

Daniel Weinhold

Správa rodinného majetku:

Milan Polák, Zbyšek Kordač, Michaela Koblasová

Soudní a rozhodčí řízení:

 Milan Polák, Zbyšek Kordač, Michaela Koblasová, Michal Švec

Soutěžní právo / právo EU:

Tomáš Čermák

Start-upy, venture kapitál a kryptoměny:

 Pav Younis, Martin Lukáš, Jakub Nedoma, Michal Švec, Ondřej Tejnský

Veřejné zakázky a veřejný prostor:

Martin Lukáš, Tereza Hošková, Monika Švaříčková

Aktuality v legislativě

Návrh zákona z oblasti finančního trhu

Dne 19. února 2025 byl sněmovně předložen vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu (dále jen „vládní návrh zákona“ nebo „návrh zákona“).

Tento návrh zákona, jež vláda jednomyslně odsouhlasila, zřizuje především jednotné evropské přístupové místo (angl. European Single Access Point, dále jen „ESAP“). Dle důvodové zprávy má ESAP za cíl zjednodušit přístup investorů k údajům o evropských investičních společnostech, a to tak, že bude poskytovat centralizovaný přístup k veřejně dostupným informacím o finančních službách, kapitálových trzích a udržitelnosti.

Přístup k informacím má být zajištěn všem bez jakýchkoliv omezení a bude bezplatný. Současně se zřízením ESAP nevznikají žádné nové informační povinnosti dotčeným subjektům. Jde pouze o centralizaci a sjednocení údajů. Zřízením ESAP nedojde k nahrazení systémů, které již fungují v jednotlivých členských státech, půjde o pouhou nadstavbu a investoři i široká veřejnost pak dostanou možnost vybrat si, které řešení využijí. ESAP také umožní zviditelnění malým a středním podnikům, a to na základě dobrovolnosti, kdy tyto podniky budou moci zveřejňovat o sobě další relevantní informace, které budou nad rámec těch povinně uveřejňovaných. To jim má pomoci k usnadnění tržního financování.

Tímto návrhem zákona se implementují evropské předpisy do českého právního řádu. Konkrétně se jedná o nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2859 ze dne 13. prosince 2023, směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2864 ze dne 13. prosince 2023 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2869 ze dne 13. prosince 2023. Tyto předpisy byly přijaty jako součást iniciativy Unie kapitálových trhů, jejíž první fázi zahájila Evropská komise v roce 2015, když vydala první Akční plán unie kapitálových trhů. Na ten v roce 2020 navázala svým druhým Akčním plánem, mezi jehož agendu patří právě vytvoření ESAP.

ESAP zřídí Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (dále jen „ESMA“). Ten bude shromažďovat data od jednotlivých národních orgánů. Za Českou republiku bude sběr informací zajišťovat primárně Česká národní banka, v menším rozsahu pak Komora auditorů České republiky. Zodpovědnosti zmíněných institucí bude ověření základních technických charakteristik těchto dat a jejich následné předání ESMA.

Až na specifické případy zůstanou zveřejněné informace v ESAP po dobu deseti let. Spuštění ESAP je naplánováno na 10. července 2027, nicméně již o rok dříve začne pilotní fáze, kdy národní sběrná místa začnou předávat informace do této databáze.

Judikatura

Promlčení nároku na náhradu škody proti jednateli společnosti

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 27 Cdo 2753/2023 ze dne 21. listopadu 2024)

K otázce promlčení nároku společnosti na náhradu škody vůči jednateli se nedávno vyjádřil Nejvyšší soud České republiky ve svém rozsudku sp. zn. 27 Cdo 2753/2023.

Žalobkyně, jakožto společnost s ručením omezeným, se u Krajského soudu v Ostravě domáhala po žalovaném, který byl dříve jejím jednatelem, zaplacení částky 924.081 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody vzniklé porušením povinnosti vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře, kterou mu stanovoval § 135 odst. 2 ve spojení s § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obchodní zákoník“). Škoda jí měla vzniknout tím, že žalovaný „zadržel“ finanční prostředky z prodeje loveckých povolenek a odlovené zvěře. Tímto „zadržet“ bylo v předmětné věci vybrání peněžních prostředků z pokladny společnosti, aniž by bylo zřejmé, k čemu jednatel takové prostředky využije. Krajský soud v Ostravě vysvětlil, že ohledně povinnosti počínat si při výkonu funkce jednatele společnosti s ručením

Legal update

Březen 2025

Weinhold Legal

omezeným nese žalobkyně důkazní břemeno ohledně vzniku škody a příčinné souvislosti mezi jejím vznikem a porušením povinnosti. Žalovaný naopak nese důkazní břemeno ohledně toho, že péči řádného hospodáře neporušil. Žalobkyni se v předmětné věci podařilo prokázat vznik škody a příčinnou souvislost mezi jejím vznikem a jednáním žalovaného.

Krajský soud v Ostravě vyhověl žalobě pouze v rozsahu 176.898 Kč, neboť žalovaný prokázal, že část pohledávky použil ve prospěch žalobkyně (např. k nákupu stavebních materiálů, krmiva pro zvěř apod.) a další část již byla promlčena. Jelikož v té době ve společnosti působil další jednatel, měl si počínat rovněž s péčí řádného hospodáře, a tedy se dozvědět o vzniku škody. Promlčecí lhůta tak začala běžet okamžikem převzetí jednotlivých plnění žalovaným, a to na základě § 398 obchodního zákoníku.

Žalobkyně se následně odvolala k Vrchnímu soudu v Olomouci. Ten uzavřel, že argumentace žalobkyně je nesprávná, když tvrdila, že pohledávka na náhradu škody nemůže být promlčena, když v době výkonu funkce žalovaný „držel peníze jménem společnosti“ a že promlčecí doba začala běžet až okamžikem zániku funkce žalovaného. Pokud by na toto soud přistoupil, ztratilo by dle něj smysl ustanovení v § 131a obchodního zákoníku, jenž upravuje společnickou žalobu. Ta by pak musela být zamítnuta jako předčasná, byla-li podána před zánikem funkce statutárního orgánu. Takové rozhodnutí by navíc odporovalo rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 15.9.2010, sp. zn. 29 Cdo 2308/2009.

Žalobkyně poté podala dovolání, ve kterém se dotázala Nejvyššího soudu na okamžik vzniku škody v projednávané věci a moment promlčení nároku na náhradu škody. Ten konstatoval, že okamžikem převzetí peněz v hotovosti jednatelem společnosti jí žádná škoda nevzniká, jelikož uchovávání peněžních prostředků je výkonem obchodního vedení dané společnosti. Dále se vyslovil, že společnost nemůže uplatnit nárok na náhradu škody vzniklé porušením péče řádného hospodáře dříve, než jí škoda vznikne (než se peněžní prostředky dostanou mimo sféru její dispozice). Zároveň v rozporu s názorem odvolacího soudu rozhodl, že pokud žalovaný vznáší námitku promlčení, pak nese důkazní břemeno o skutečnostech, s nimiž zákon spojuje počátek a běh promlčecí doby. Nejvyšší soud zde zrušil rozsudek odvolacího soudu v napadené části a věc vrátil soudu prvního stupně.

Funkce náhrady nemajetkové újmy v penězích

(Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 428/23 ze dne 23. ledna 2025)

Ústavní soud České republiky se ve svém nedávném nálezu sp. zn. I. ÚS 428/23 zabýval otázkou, jakou funkci má plnit náhrada nemajetkové újmy.

Stěžovatelka, kterou byla herečka a někdejší první dáma, se ve své ústavní stížnosti domáhala zrušení usnesení Nejvyššího soudu, Vrchního soudu v Praze i rozsudku Městského soudu v Praze.

Nejprve k Městskému soudu v Praze podala stěžovatelka žalobu na ochranu osobnosti, prostřednictvím které se domáhala odstranění nařčení z udržování mileneckého vztahu, a to i v době úmrtí jejího manžela. Žalovaná (v řízení před Ústavním soudem v postavení vedlejší účastnice), kterou byla právnická osoba podnikající jako bulvární médium, toto nařčení zveřejnila na svých webových stránkách. Odtud se pak informace šířily přes další média včetně televizního vysílání. Stěžovatelka tedy požadovala odstranění nařčení z webových stránek, písemnou omluvu a náhradu nemajetkové újmy dle § 13 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (předchozí občanský zákoník), ve výši 5.000.000 Kč. Na tomto místě je nutné zmínit, že podstata předchozí i nynější zákonné úpravy na ochranu osobnosti zůstala zachována bez výraznějších změn. Městský soud pak přiznal náhradu

nemajetkové újmy ve výši 1.200.000 Kč. Následně nad tuto náhradu přiznal vrchní soud stěžovatelce částku 2.800.000 Kč, když shledal, že s ohledem na postavení stěžovatelky a jejího zesnulého manžela vznikla újma podstatně větší. K tomu dodal, že je třeba zohlednit povahu činnosti žalované a výši zisků, které v souvislosti s nařčením obdržela. K pojetí preventivně-sankční náhrady se poté nesouhlasně vyjádřil Nejvyšší soud. Proto vrchní soud napadeným rozsudkem přiznal původní náhradu ve výši 1.200.000 Kč. V reakci na to podala nespokojená stěžovatelka dovolání k Nejvyššímu soudu, avšak nebyla úspěšná, když jej Nejvyšší soud odmítl svým usnesením. Nezbyvalo jí tedy nic jiného než se svých práv domoci u Ústavního soudu, což prostřednictvím ústavní stížnosti učinila.

V ní stěžovatelka odkázala na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 668/21, dle kterého peněžitě zadostiučinění neplní pouze funkci satisfakční, ale i funkci sankční, čemuž dal Ústavní soud za pravdu. Ústavní soud se vyslovil, že předpokládá přiznání peněžitého zadostiučinění jen v případech, kdy došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby nebo její vážnosti ve společnosti ve značné míře (v souladu s nálezem sp. zn. I. ÚS 1586/09). Zároveň dodal, že určení výše konkrétní náhrady může být pro soudy obtížné, proto mohou uplatnit volnou úvahu ve smyslu § 136 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. Soudy tedy musí zjistit skutkový stav a svá rozhodnutí mají založit na objektivních kritériích, která mají s ohledem na účel zajistit přiměřenost peněžitého zadostiučinění.

V předmětném nálezu je rovněž kladen důraz na to, že vedlejší účastnice byla jedním z tzv. bulvárních médií. U nich je totiž míra ochrany svobody projevu významně oslabena. Zároveň však výše náhrady nemajetkové újmy nemůže být ani u těchto médií likvidační. S přihlédnutím k těmto faktům Ústavní soud závěrem zdůraznil, že výši zisků, které takové médium v souvislosti s neoprávněným zásahem utrží, mohou soudy zohlednit při uvážení o přiměřenosti peněžitého zadostiučinění tak, aby výsledná částka odrážela nejen rozsah způsobené nemajetkové újmy, ale rovněž společenskou závadnost a nepřípustnost daného protiprávního jednání. V omezené míře pak dle něj lze vycházet i z celkových majetkových poměrů tohoto média.

Ústavní soud tedy posoudil ústavní stížnost jako důvodnou a napadená rozhodnutí proto zrušil a věc vrátil k dalším projednáním obecným soudům. Rovněž zdůraznil, že nepředjímá, jaká výše peněžitého zadostiučinění je adekvátní.

© 2025 Weinhold Legal
Všechna práva vyhrazena

Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí, a nemělo by na ně být plně spoléháno v jakýchkoliv rozhodovacích procesech ani by neměly být považovány za náhražku specifické právní rady, které by byla relevantní pro konkrétní okolnosti. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář ani kterýkoliv právník uvedený jako autor těchto informací neodpovídají za jakoukoliv újmu, která by mohla vzniknout ze spoléhání se na zde uveřejněné informace. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné mohou existovat různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení, a v budoucnu může převážít jiný než námi uváděný výklad.

Své připomínky laskavě zašlete na e-mailovou adresu: jan.simak@weinholdlegal.com, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení. Odhlášení publikací na office@weinholdlegal.com.